

Triple-A-vereniging opgericht 20-10-1992

Correspondentieadres:
Secretaris Jan Vonk
De Hoogt 14
2977 LA Goudriaan

www.triple-a-vereniging.nl

NIEUWSBRIEF

Inhoudsopgave	pag.
Beste leden	2
Jaarvergadering 2019 in Noord-Brabant	3
Reactie vanuit Portugal	5
Bedrijfsbezoek bij Visch in 't Harde	6
Triple-A in Letland	7
Conferentie aAa-Weeks Pennsylvania	9
Stierentrip februari 2020	10
Triple-A werkt	12

Op de jaarvergadering van de vereniging voor Triple-A-gebruikers kwamen wederom veel geïnteresseerden af. Na een hele actuele en boeiende presentatie van Marc Vaessen in de ochtend, werden 's middags de bedrijven van Hendrixx en van Hest bezocht, door een opvallend jeugdige groep veehouders.

Beste leden,

Bezinning...

Op het moment dat ik deze column schrijf, zitten we met z'n allen in een wel heel bijzondere tijd. Waar wij als veehouders voorheen een stand-still vreesden, is de naderende lockdown nog ingrijpender, omdat wij als mensen hier direct bij betrokken zijn.

De eerste geluiden enkele weken geleden uit Italië waren, hoewel beangstigend, voor velen nog een ver-van-mijn-bed-show. Nu de gelijkenissen tussen Italië en Noord-Brabant steeds meer overeenkomen, wordt de ernst pas echt zichtbaar en komt het maar wat dichtbij. In dat opzicht kunnen veehouders de maatregelen wel begrijpen en dat ze wellicht liever zelfs harder/sneller ingrijpen hadden gezien. Het verplaatsen van coronapatiënten vanuit Brabant naar het Noorden is menselijk gezien natuurlijk normaal, maar wat betreft eventuele virusverspreiding, geeft het je toch een bijzonder ongemakkelijk gevoel.

Wat het begin van deze crisis al aantoonde, is dat de gevolgen wereldwijd enorm zullen zijn; ook in Nederland en ook in de landbouw. De bloemensector en de akkerbouw ondervinden hier al de eerste desastreuze klappen van en waarschijnlijk zullen anderen sectoren volgen. Tot nu toe laat de landbouw en de daaruit voortkomende voedselvoorziening zien ook in tijden van crisis gewoon door te kunnen draaien. Maar wanneer boeren door het wegvallen van vraag vanuit fabrieken hun producten niet kwijt kunnen, dan krijgen we met zijn allen met grote (financiële) problemen te maken. En dat komt dichtbij. Door ziekte van personeel en chauffeurs, ligt de afzet zwaar onder vuur. Vooralsnog kunnen we allemaal niet anders dan hopen dat de gevolgen beperkt zullen blijven.

Bovenal toont dit alles nu al aan hoe wankel 'het systeem' is. Plaatst zaken ook in perspectief. Stikstof is ineens nog meer dan voorheen verworpen tot een lachwekkend hoofdstuk. Mensen gaan weer primair denken over hun dagelijks brood en binnen een mum van tijd zijn de voorheen vanzelfsprekend volle schappen in de supermarkt leeg. Wat in die super-

markt ook zichtbaar wordt is dat, in tegenstelling tot wat de media ons doen geloven, de sojamelk en vega-vleesvervangers toch lang niet de aftrek hebben als wordt gezegd. Zelfs niet als natuurlijk gezonde melk en vlees niet meer verkrijgbaar zijn. Het gaat nog een stap verder. Na twee dagen lege schappen wordt er bij boeren met huisverkoop van vlees al ingebroken, om vervolgens de vriezer vol vlees leeg te roven. In tijden van (dreigende) honger weet ineens iedereen weer dat vlees en zuivel een hogere voedingswaarde hebben dan een krop sla.

Bij Piggy's Palace werd ingebroken en vlees gestolen. In tijden van crisis blijkt het noodzakelijk om vleesverkooppunten met gezichtsherkenning te beveiligen.

De waardering van voedsel én de waarde van de boer die het produceert, zal door deze crisis ongetwijfeld stijgen. Helaas is daar eerst een crisis voor nodig om mensen dat te laten beseffen. In een Chinese vertaling is de letterlijke betekenis van het woord crisis: 'een poging van de natuur om de balans te herstellen'. En hier moeten we met zijn allen de kracht en het vertrouwen maar uit halen. De laatste jaren hebben wij allemaal voorbeelden zat kunnen noemen, waarin het huidige systeem en klimaat de verkeerde kant op gingen. De ene keer nog extremer dan de andere keer. De wal keert het schip, en hoe extremer, harder en fouter het schip koerst, hoe eerder het de wal treft.

Voor de komende tijd rest mij niks anders dan een ieder vooral gezondheid te wensen, om samen met de mensen om ons heen zo ongeschonden mogelijk door deze moeilijke tijd te komen. Een tijd die veel, zo niet alles, in ander perspectief zal gaan plaats. De kracht en energie die het naderende voorjaar zal geven, zal welkom zijn, zodat wij nog meer dan voorheen kunnen blijven doorgaan met het verzorgen van onze boerderijen en vee, het produceren van het beste voedsel ter wereld. Voedsel dat nu weer meer dan ooit te voren cruciaal blijkt te zijn.

Laten we hopen dat daarmee onze plek op de Nederlandse kaart maximaal en langdurig verzekerd blijft!

Jeroen van Maanen

Jaarvergadering 2019

Op zaterdag 30 november werd de jaarvergadering van de Triple-A-vereniging gehouden, met als thema 'Kringloop en Balans'. Ook dit keer was de opkomst hoog en paste alles precies in het Partycentrum Hercules te Diessen, in Noord-Brabant.

Ook dit keer was de opkomst met zo'n 180 geïnteresseerden overweldigend. Trots constateren we dat het publiek op de jaarvergadering veel jongeren bevat.

Verslag jaarvergadering van de Triple-A vergadering.

Aanwezig: 180 (120 leden)

M.k.a.: dhr. Cees van Velzen

Opening door voorzitter Jeroen van Maanen

'Welkom op de jaarvergadering van de Triple-A-vereniging in het Brabantse Diessen met als thema Kringloop en balans.

Ik wil vandaag beginnen om onze gasten welkom te heten, waaronder alle buitenlandse gasten uit België, Duitsland, Portugal, Ierland en Luxemburg, onze spreker van vandaag, Marc Vaessen, onze beide gastbedrijven vandaag, de families Hendrix en Van Hest, alle aAa-analysers die hier aanwezig zijn, maar vooral ook alle gewone Nederlandse boeren, gebruikers of geïnteresseerden van en in het Triple-A-systeem!

Kringloop en balans

'Om maar met de balans te beginnen, na jaren in het midden en noorden van het land, moesten we voor de balans maar eens naar het zuiden. Na jaren Frysk, Grunnings en Drents, voor de balans eens een zachte G en na jaren van gras en stikstoftekort, nu dit jaar eens in het land van maïs en stikstofoverschot!

En van stikstof is de ezelsbrug gemakkelijk naar kringloop te leggen. Plakken we daar vervolgens nog het woordje visie achter, dan gaan we ineens richting een heel akelige dag, dus dat doen we maar niet.

Wie de wereld van groot tot klein bekijkt, ziet op vele fronten dezelfde lijnen.

Slapenden worden wakker en komen in opstand, bewoners van Hongkong tegen China, boeren tegen groene en linkse idioterie, tegenover politiek en tegenover hun melkfabrieken. En overall ligt er dezelfde basis. De politiek of de commercie, of de politieke commercie creëert een probleem, waarvan ze de oplossing al klaar hebben liggen en waarmee ze geld verdienen. Of het nu gaat om weidegang, om genomics, om stikstof, om CO2 of klimaat. Het probleem wordt gecreëerd om hiermee angst te zaaien, om vervolgens mensen aan te zetten tot. Deze problemen zijn veelal met het blote oog niet te zien, laat staan met boerenverstand te verzinnen. Je hebt er wetenschap, ingewikkelde computermodellen en niet nuchter nadenkende mensen voor nodig. En juist hiertegen heeft Triple-A-oprichter Bill Weeks een perfecte manier van denken ontwikkeld en neergezet.

Als we onze blote ogen blijven geloven, ons nuchtere verstand blijven gebruiken en eerst de werkelijke oorzaak van problemen opzoeken, komen we vervolgens tot de werkelijke

oplossing. Want omgekeerd, en dit was voor mij van de week in Den Haag waarschijnlijk wel de meest gehanteerde uitspraak, je komt nooit bij de juiste oplossing, wanneer je de oorzaak van het probleem niet helder hebt.'

Ingekomen stukken en mededelingen

Er zijn geen mededelingen of ingekomen stukken.

Notulen

De notulen leveren geen vragen op en worden goedgekeurd.

Jaarverslag penningmeester en kascontrole

De financiën worden toegelicht door de penningmeester, John Meyer.

De kascontrolecommissie, bestaande uit Johan van Houwelingen en Peter Vingerhoets, hebben de boeken gecontroleerd en alles wel bevonden.

Volgend jaar bestaat de kascontrolecommissie uit Johan van Houwelingen en Arie van Ramsborst.

Tijdens zijn presentatie vertelt de Luxemburgse veehouder en dierenarts Marc Vaessen over de ontwikkeling van zijn bedrijf gedurende de laatste 20 jaar. Op dit moment melken ze 400 koeien met robots. Samenwerken is het sleutelwoord op het bedrijf, het landwerk en de jongveeopfok worden door vaste mensen gedaan. Een langdurige relatie is in zijn ogen onmisbaar. Dit geldt ook voor de vier Poolse medewerkers. De voeding, verzorging en huisvesting moeten in orde zijn en Vaessen gaat

Ontvangsten		Uitgaven	
Saldo rekening 1-11-2018	€ 6.598,72	Jaarvergadering	€ 5.725,92
Contributie 2019	7.685,00	Nieuwsbrieven	2.390,74
Entree jaarvergadering 2018	2.497,00	Terugboekingen	87,50
		Bankkosten	58,41
		Website/helpdesk	161,98
		Overige kosten	697,50
		Nieuw saldo 31-10-2019	7.658,67
Totaal	€ 16.780,72	Totaal	€ 16.780,72

Bestuursverkiezingen

Voor Jan Vonk zijn geen tegenkandidaten aangemeld, hij is hiermee herkozen.

Catrinus Deinum is niet herkiesbaar. Het bestuur heeft Rick Visch uit 't Harde voorgedragen. Voor hem zijn geen tegenkandidaten aangemeld en hij is hiermee verkozen tot nieuw bestuurslid. In de laatste nieuwsbrief heeft hij zich reeds voorgesteld.

Voorzitter Jeroen van Maanen bedankt namens de vergadering Catrinus.

Rondvraag

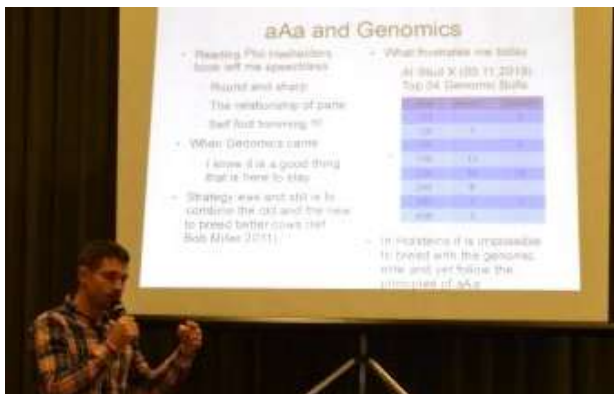
Van de rondvraag wordt geen gebruik gemaakt.

Dan snel naar de presentaties.

altijd uit van de individuele koe. Techniek en sensoren zijn goede hulpmiddelen, maar mogen nooit de kennis van of aandacht voor de individuele koe vervangen. Voor de fokkerij maakt hij al jaren gebruik van het Triple-A-systeem. Op dit moment is de invloed van in het verleden gebruikte stieren nog goed merkbaar, maar er komt steeds meer balans.

De conclusie van zijn presentatie is er een die uit het hart van de Triple-A-gebruiker is gegrepen: 'Mijn doel is om een gemiddelde levensproductie van meer dan 50.000 kilo melk te behalen en een koe voor de slacht af te leveren, die meer dan 1.000 euro opbrengt. Mijn strategie is een rustige productieomgeving te creëren, een rantsoen met een gezond laag

percentage eiwit te voeren en een hoog producerende, persistente, gemiddeld grote, makkelijk kalvende koe te fokken, met veel kracht en uithoudingsvermogen en die je niet hoeft te bekappen.'

Uit de vele reacties vernamen we dat de presentatie van Marc Vaessen uiterst positief werd ontvangen, met heel actuele aspecten als een betere stikstofbenutting.

Na de presentatie van Marc volgden geen vragen, wat omwille van de tijd ook maar beter was.

Presentatie bedrijven

De beide gastbedrijven stelden zich voor en maakten ons enthousiast om ze te bezoeken.

De familie Hendrikk

'Al ruim 22 jaar werken we met overtuiging door middel van het Triple-A-systeem toe naar een gezonde en productieve veestapel!'

Op het bedrijf met zo'n 275 melkkoeien en 180 stuks jongvee realiseert de familie Hendrikk een jaarproductie van 11.500 kilo melk met 4,25 procent vet en 3,50 procent eiwit. 'Met 51 ha grond kennen we een intensieve bedrijfsvoering.'

De familie Van Hest

Het rollend jaargemiddelde bij de familie van Hest is 4-07 jaar 10.226 kg melk 4,30 % vet 3,65 % eiwit

'Thuis zag ik dat we van de betere stieren geen betere dochters kregen. En toen ik bij Theo Hendrikk zag dat er betere resultaten waren te behalen door andere combinaties te maken, ben ik 19 jaar geleden begonnen om bij de koeien te werken met Triple-A.'

Marc Vaessen, Cyriel Hendrikk en Arjan van Hest worden bedankt voor hun presentatie.

De presentaties van Marc Vaessen en die van de families Hendrikk en Van Hest staan op de website van de vereniging: www.triple-a-vereniging.nl

Reactie op jaarvergadering vanuit Portugal

Ik wil graag mijn ervaringen delen ten aanzien van de Triple-A-vergadering tijdens mijn bezoek aan Nederland. Mijn welgemeende felicitaties aan de organisatie; de vele aanwezige mensen zijn goed voor het imago van het Triple-A-systeem. Ik zag mensen met passie voor goede, gezonde en duurzame koeien.

De presentatie van Marc Vaessen was zeer interessant en verrijkend voor de aanwezige veehouders, vanwege het management dat hij toepast en zijn zoektocht naar de minst mogelijke stress in alle factoren.

De lage ureumwaarde in de melk die hij realiseerde, was voor mij het meest boeiend. Het liet me nadenken over de manier waarop we gezondere en duurzamere dieren zouden kunnen krijgen.

In de middag bezochten we twee bedrijven waar al vele jaren Triple-A was toegepast. Dat leidde tot zeer goede dieren. Ze waren uniform, beschikten over een uitstekende lichaamsconditie en bezaten veel capaciteit, met lage vervangingspercentages tot gevolg.

Op sociale media is Pedro Santos heel actief en laat hij veel van zijn resultaten zien; hier een pas geboren Malki 165 uit een koe die 561 nodig had.

Een dag eerder had ik ook drie bedrijven bezocht, die al geruime tijd Triple-A gebruiken. Ik stak er veel op over het fokken, over het managen van oudere koeien en over de selectie van stieren. Het goed bestuderen van de stamboom van dieren begint met leren.

Bekijk de dieren om de verervingskracht van de stier, de kwaliteiten te kunnen inschatten, om vervolgens de juiste keuzes te kunnen maken om de dieren beter te laten functioneren. Observeer de uniformiteit van de groep: dieren met een goede productie, uitstekende lichaamsconditie, makkelijke klauwen en dieren met een lange levensduur.

Na dit bezoek ben ik steeds meer overtuigd van de goede beslissing die ik twee jaar geleden heb genomen, toen ik begonnen ben met het laten analyseren op Triple-A, een heel eenvoudig hulpmiddel om dieren te bouwen die

hun functie goed uitvoeren, een systeem dat met de natuur meewerkt en eenvoudig is.

Pedro Santos, Portugal

Bedrijfsbezoek bij Visch in 't Harde

Als Triple-A-vereniging vinden wij het mooi om in de nieuwsbrief weer een nieuwe bedrijfsreportage van een tevreden Triple-A-gebruiker te presenteren. We hebben vaak bedrijven die al vele jaren gebruikmaken van het aAa-systeem. Nu hebben wij echter een reportage gemaakt bij de familie Visch in 't Harde, mensen die juist nog maar enkele jaren geleden de switch hebben gemaakt van de snelle (genomics)fokkerij naar aAa. De oudste dochters uit de eerste paringen zijn nu tweedekalfs dieren.

De VOF Visch bestaat uit vader Tijs en de zonen Rick en Dennis. Rick (die sinds de laatste jaarvergadering bestuurslid is van de Triple-A-vereniging) is de fokkerijman, maakt de paringen en weet alle afstammelingen van hun koeien tot vele generaties zo op te noemen.

Enkele jaren geleden zagen ze zelf dat hun dieren te extreem werden. Er moest steeds meer moeite gedaan worden om de dieren gewoon te kunnen laten functioneren binnen het koppel. Omdat de dieren smaller werden, werden de uiers ook smaller, met als gevolg dat tijdens het melken ook meer kunst- en vliegwerk bedacht moest worden om ze op een normale manier te kunnen uitmelken.

Deze zaken zorgden ervoor dat de familie Visch de naar eigen zeggen 'frustratieparing' met Jersey ging maken. In één klap stonden er weer werkbare dieren, die weerbaar waren in de volle stal. Tevens waren de dieren fanatiek, ze gingen niet bang in een hoekje achterin de stal staan. Echter met het kruisen heb je de F1 en moet je verder. Met hun voorliefde voor het Holstein-ras waren ze toch op zoek naar een oplossing voor hun bestaande veestapel. Jeroen Kloosterziel zorgde voor het zetje om Theo Pieters te bellen en aAa te gaan doen.

In de tijd van de snelle fokkerij kalfden er tien vaarzen af en er waren er maar twee echt goed, de overige acht voldeden niet goed genoeg binnen het systeem. Nu na de koerswij-

ziging en het consequent kijken naar de aAa-codes zijn er veel minder afzwaaiers. Ze zien duidelijk vooruitgang in vorm en functie!

Dit is FG KL Wilinde, het resultaat van één van de eerste Triple-A-paringen, een AltaWishin (aAa 156) x Hunter x Niagra uit de Remarlinda-familie. Ze doet het heel gemakkelijk in haar eerste lactatie met de volgende lijst: 2.04 342 dgn 13.555 kgM 4,16%V 3,59%E 136 LW.

Rick heeft nog even de resultaten van de vaarzen op een rij gezet; de 48 melkgevende vaarzen scoren gemiddeld 106 lw. De 20 vaarzen uit aAa-paringen scoren gemiddeld 110 lw. De 11 ki/genomic vaarzen scoren 106 lw. Van de overige vaarzen is de paring niet te herleiden, deze scoren dus onder het gemiddelde.

Niet alleen op fokkerijgebied gebeurt er van alles op dit bedrijf. De ondernemers doen veel land- en bouwwerkzaamheden zelf. Op dit moment zijn ze ook zelf de stal aan het uitbreiden met vreet- en ligplekken. Hierdoor komt er in de nieuwe situatie meer plek voor de koeien aan het voerhek. Waardoor de huidige overbezetting aan het voerhek verdwijnt. Dit zal naar verwachting de productie ten goede komen.

De veestapel is opgebouwd uit 165 melkkoeien en 100 stuks jongvee (waarvan een deel bij de opfokker). Naast weiden bestaat het rantsoen uit gras, maïs, perspulp, meel en geplette gerst. Hiermee komt de huidige productie neer op een rollend jaargemiddelde van 10.500 kilo melk met 4,40 procent vet en 3,60 procent eiwit.

Binnenkort verwachten ze de negende honderdtonner en ze hebben al drie koeien die de 10.000 kilo vet en eiwit hebben gehaald. Het

stiergebruik bestaat momenteel uit: Malki, Solero, VH Bahrain, Andy Red, Sakai Red, Berico, Hail, Mandela, Guard, Rubels Red, Pepper, Brentano, Bernell, Rubicom, Magnifier Red.

Visstein Grace (Canvas x Ronald x Holim Heidi)
3.152 dgn 109.191 kgM 4,02% 3,64% 4388kgV 3974kgE

Riebeck Ida (v. December) 3.276 dgn 101.535 kgM
4,94% 3,73% 5016kgV 3789kgE.

Twee van de honderdtonners bij de familie Visch. De Canvas is een koe met karakter en de December was een koe met een extreem brede voorhand. "Als je de oude koeien terugkijkt en de toevallig goede triple-A-paringen bestudeert, snap je dat aAa werkt", aldus Rick Visch. "Bij het jongvee zie je gelijk welke van triple-A-paringen zijn en welke alleen op papier zijn gepaard."

We wensen de familie Visch veel fokkerijsuccessen toe in de toekomst!

Cornee van Zandwijk

Nieuwe klant voor Triple-A in Letland

Afgelopen oktober werd ik gebeld door Paul Sinnige, een klant van mij uit Appelscha, met de vraag of er ook iemand in Letland komt te

analyseren. Hij had samen met wat vrienden contact met een melkveehouder in Letland. Deze Let, Vilnis Stencilis genaamd, wilde de koeien laten analyseren en we hebben de afspraak gemaakt daar begin december heen te gaan.

Zo gezegd, zo gedaan en de eerste week van december heb ik samen met Bertjan Westervlaan van Vetvice, die daar ook moest zijn, de reis aanvaard. Dit leidde al tijdens de heenreis tot mooie gesprekken tussen Bertjan en mij. Vanuit zijn standpunt als veearts was hij aanvankelijk van mening dat genetica niet zo'n grote rol spelen. En dat begrijp ik maar al te goed, maar ik vertelde hem ook dat het onzinnig is om percentages te hangen aan wat de invloed van management of fokkerij zou zijn. Allebei moeten immers goed zijn? En hoe komt het dat zelfs bij het beste management, waarbij het geen koe aan iets ontbreekt, er nog steeds verschillen in prestaties zijn?

In ieder geval waren dat mooie discussies en uiteindelijk waren we het erover eens dat ieder het vanuit zijn eigen vakgebied bekijkt en dat ook erg belangrijk vindt. Totdat iets niet goed gaat of iets niet te verklaren valt. Dan zegt de veearts, het ligt aan het voer of aan de fokkerij en de voerman zegt dat er een ziekte onder zit en wellicht de fokkerij niet goed is. Best grappig eigenlijk!

We vlogen van Düsseldorf naar Riga, kwamen 's avonds laat aan en vonden onze weg door de sneeuw in het donker naar het hotel. Letland is anderhalf keer zo groot als Nederland en telt slechts 1,9 miljoen inwoners. Het land is lid van de EU, heeft de euro als betaalmiddel en is bekend om de mooie vrouwen (en dat is waar).

De mooi opgezette ligboxenstal van Vilnis Stencilis in Letland, met links de melkstal.

Vilnis kwam ons de volgende ochtend van het hotel halen en vertelde over zijn bedrijf en zijn land. Wat opviel was dat hij zijn stal had gebouwd met nogal wat EU-subsidie en rijdende door de wildernis, vertelde hij dat ze daar subsidie krijgen voor het ontginnen van (echte) natuur naar landbouwgrond! Hoe krom kan het zijn met wat we hier momenteel meemaken.

Vilnis melkt 450 koeien in een prachtige, moderne stal met een gemiddelde productie van 10500 kg melk. Aan het voerhek ligt een rantsoen voor 40 kg melk, terwijl ze op dat moment 32 kg geven. Het gevolg is zoals verwacht, veel te dikke koeien. Interessant waren de levende gewichten die op de stallijsten te vinden waren. Sommige dieren wogen een ton(!), veel gingen over de 800 kg. De koeien waren voornamelijk dik in plaats van breed. Vilnis klaagde eigenlijk het meest over het gebrek aan persistentie. Wat volkomen te begrijpen was, als je naar het grote aandeel koeien keek dat code 1 'dairy' nodig had. Die houd je niet op de melk en zeker niet op een op maïs gebaseerd rantsoen.

Deze Letse powerhouse kan best wat vrouwelijkheid, dairy (1) gebruiken.

Uiteindelijk was het eigenlijk een normale veestapel wat betreft Triple-A-kwaliteiten. Het aandeel koeien dat code 1 nodig had, was het hoogst. Daarna was de groep 4-3-5 ook opvallend hoog. Naderhand bleek dat Vilnis nogal wat Laudan/Lonar had gebruikt.

Vilnis is een week later nog naar Nederland geweest, ten tijde van de HHH-show. Toen heb ik hem de veestapels van Marty en Wietze Hoogeveen en die van hun buurman John de Vries laten zien. Voor hem was het verschil in

melktype ten opzichte van zijn eigen koeien duidelijk. Nu heeft hij een instrument om mee te werken. Hij vertelde een beetje op een dood spoor te zitten, wat betreft de productie in relatie tot de voeding en vertelde dat hij een aantal jaren terug op ruim 11.500 kg melk zat, maar dat dat de laatste tijd niet meer lukt. Terwijl hij momenteel minstens zo hard voert. In april ga ik wederom naar Letland om weer wat bij Vilnis te analyseren, maar ook om een workshop te doen voor Letse veehouders en KI-bedrijven. Wellicht dat we daar vastere voet aan de grond krijgen.

Marcel Verboom

Conferentie aAa Weeks Pennsylvania

Van 9 tot 12 oktober 2019 werd de aAa Weeks conferentie gehouden te Lancaster in de staat Pennsylvania. Deze conferentie wordt eens in de twee jaar georganiseerd. Tijdens deze bijeenkomst komen Triple-A-analysers van over de hele wereld samen; met als doel uiteraard technisch kennis uit te wisselen en van elkaar te leren.

Aan de hand van vergaderingen en bedrijfsbezoeken proberen de analyseurs op één lijn te komen. Ook was er dit keer veel aandacht voor presentatie van aAa Weeks, sociale media en het opbouwen van klantenbestanden en hoe te discussiëren met elkaar.

Op 8 oktober vlogen we van Schiphol naar JFK New York en van daaruit gingen we naar Intercourse, Lancaster in Pennsylvania. In dit gebied kom je de grootste leefgemeenschap te-

gen van de Amish en hier zijn vier Amerikaanse collega's actief. Zij analyseren vaak voor de Amish of Mennonieten; mensen met een bepaalde geloofsovertuiging, die ook terug is te zien aan hun boerderijen. Ze werken nog veel met paarden en lopen allemaal in een bepaald soort klederdracht.

Op 9 oktober bezochten we in de ochtend het melkveebedrijf van mennoniet Lamar Zeiset in Leola, Pennsylvania. De vader van Lamar liet 32 jaar geleden zijn eerste koeien analyseren volgens Triple-A en dat zagen we goed aan de uitgebalanceerde koeien. Het was de bedoeling dat we in groepen van vier collega's, eerst koeien probeerden te analyseren om ze vervolgens met de gehele groep te bespreken.

Tijdens de middagsessie gaf Marcel Verboom een interessante presentatie over de valkuilen van het analyseproces. Daarna werden een aantal dieren in de groep besproken, die tijdens onze maandelijkse training om meer uitleg vroegen. Ook kregen we een filmpje te zien van Jan, die ondanks een grote inspanning te hebben gedaan, het niet voor elkaar kreeg om Amerika binnen te komen. Hij wenste ons een mooie conferentie toe.

Op 10 oktober waren we te gast op het bedrijf van Isaac Fisher in Honey Brook, Pennsylvania. Het gezin dat volgens de tradities van de Amish leeft, molk ongeveer 40 koeien op een grupstal. Het werk werd hier met paardenkrachten en veel familieleden rondgezet. Ook hier werd er eerst in groe-

pen van vier gewerkt, om vervolgens de koeien met de gehele groep te bespreken.

Die middag werd er gesproken over eventuele hulpmiddelen om het aAa Weeks systeem voor veehouders makkelijker te kunnen toepassen en werd er gediscussieerd over het te volgen proces bij de analyse van stieren.

Op 11 oktober gingen we gezamenlijk in een grote bus richting Smithsburg, Maryland om het KI-station genaamd Triple Hil te bezoeken. Ook daar werd op dezelfde manier gewerkt om ditmaal een tiental jonge en volwassen stieren te analyseren en als groep te bespreken. Voor mij persoonlijk erg leerzaam. We werden door de mensen van Triple Hil erg goed ontvangen en kregen veel van hun steeds populairder wordende stieren te zien.

Voor het avondmaal werd er gezamenlijk in een ordinaire Amerikaanse 'all you can eat' vreeschuur gegeten, waar gemiddeld dagelijks 1.500 mensen komen.

Op 12 oktober bezochten we het prachtig gelegen melkveebedrijf van Josh Stoltzfus in Honey Brook, Pennsylvania. Ze gebruikten aAa sinds 1984 en er werden 75 koeien op een grupstal gemolken. De kwaliteit van de koeien was erg hoog en de uitgebalanceerde dieren zorgden in de groep ook voor de nodige discussie.

Die middag werd er een presentatie gegeven door onze Ierse collega Lory O'Hanlon, hij ging dieper in op de kansen en valkuilen van het gebruik van sociale media binnen Triple-A.

Naast de genoemde punten werden er door dat je vier dagen met elkaar optrekt, meer verhalen met elkaar gedeeld tijdens het ontbijt of in de bus, wat voor een heel fijne sfeer tussen de wereldwijde actieve analyseurs zorgde. Persoonlijk vond ik de verhalen van de oudere Amerikaanse analyseurs erg boeiend en leerzaam. De conferentie werd zaterdag ook plezierig afgesloten met een gezamenlijk diner.

Als groep gingen de Belgen en Nederlanders richting New York om daar nog een dag rond te kijken, alvorens we weer terugvlogen. De erg indrukwekkende wolkenkrabbers en de enorme drukte vormden een groot contrast met het prachtige en welvarende platteland van Pennsylvania en Maryland. Wat ons opviel, was dat men in New York sprak over 'safe the planet', 'eet minder vlees', enzovoort en dat er op het platteland geen verloedering te zien was en iedereen in harmonie met de natuur leeft en dat het vergeleken met New York voor iedereen welvarend is.

Ruud Kemna

Stierentrip februari 2020

Samen met Jan Schilder ben ik de tweede week van februari op pad geweest om stieren te analyseren. Daarom volgt hier een van mijn belevingen op reis door Groot-Brittannië, Zwitserland, Frankrijk en Italië.

Dit was mijn eerste stierentrip, tot nu toe had ik alleen ervaring in de rol van observator. Gedurende de laatste jaren was dat vaak bij Viking Genetics' stierenstation in het zuiden van Jutland, omdat ik daar dichtbij woon. Aan deze bezoeken bewaar ik goede herinneringen, omdat het altijd leerzaam en interessant was om verschillende analyseurs aan het werk te zien. Zodoende heb ik kunnen leren van meerdere Europese en Amerikaanse analyseurs.

Maar laten we eerlijk zijn, vanaf de zijlijn meekijken en af en toe een bal ingooien, is toch niet hetzelfde als op het veld staan. Daarom had ik mij verheugd op deze trip samen met Jan Schilder.

Ons eerste bezoek was helaas door de KI geannuleerd en daarmee werd Manchester slechts een tussenstop. Jan kwam vanuit Ierland en zodoende konden we dinsdag gezamenlijk verder vliegen naar Genève in Zwitserland. Nadat we een huurauto op de kop hadden getikt, reden we richting de eerste stop bij Select Star. De vriendelijke stierenverzorger sprak geen woord Engels en wij heel beperkt Frans, maar met een beetje gebarentaal kwamen we ook een heel eind. Hier waren het vooral Brown Swiss-stieren die we moesten analyseren.

De kop was eraf en vervolgens gingen we op weg naar het hotel in Frankrijk, niet ver van de locatie van de volgende morgen.

De volgende ochtend waren we mooi op tijd op de eerste KI, maar daar bleken ze een andere klok te hebben dan wij. Na enig wachten kwam er uiteindelijk iemand die ons toegang tot de stierenstal verschafte en hier werden een aantal jonge Brown Swiss-stieren netjes aan ons voorgeleid op de voergang.

Vervolgens weer de auto in. De volgende stop lag midden in het Montbéliarde-gebied en hier zagen we jonge stieren bij Eva Jura, die één voor één naar buiten werden gehaald. Er was ook nog even tijd om een geïnteresseerde medewerker van deze KI iets uit te leggen over het analyseren.

Na een korte lunchstop arriveerden we mooi op tijd bij de volgende KI in Roulans, dit is het

grootste KI-station met Montbéliarde-stieren, die helaas niet uit hun hokken werden gehaald. Dat betekent vooral dat koten en klauwen minder goed zichtbaar zijn en dat we tussen of over het hekwerk moesten kijken.

Hierna reden we weer richting Zwitserland om zodoende weer dicht bij de eerste stop voor de volgende ochtend te zijn.

Swiss Genetics heeft een mooie nieuwe locatie, waar ook regelmatig stieren aan groepen worden geshowd. Wij stonden dus buiten de omheining en stieren van vijf verschillende rassen werden één voor één aan ons voorgeleid. Dat werkte heel prettig.

Vervolgens op weg naar de luchthaven in Zürich, vanwaar we naar Venetië vlogen.

In een nieuwe huurauto ging de rit vervolgens naar KI Anapri, die voor het eerst hun stieren zouden laten analyseren. Het gaat hier om Simmental-stieren die in de rest van Europa waarschijnlijk als Fleckvieh te boek staan. Het was even zoeken, maar na wat omzwervingen vonden we de locatie en de drie jonge stieren. Vlak voor we weer verder zouden rijden, kwam de directeur van deze KI bij ons en dat was een mooie kans om hem uitleg te geven en even een kijkje in de teststal voor voerefficiëntie te nemen. Hier werd van elke stier de voeropname gemeten en alleen de beste groeiers met de laagste voeropname gingen door naar de productiestal, die we de volgende ochtend gingen bezoeken.

Hier in het noordoosten van Italië bij Anapri, waar we een aantal Simmental-stieren mochten analyseren.

Eerst stond er nog een bezoek aan KI Intermezzo gepland deze namiddag. Dit was de enige KI deze week, waar we uitsluitend Holstein-stieren bekeken.

Als leuke afsluiter van dit bezoek, was de stier Berico klaargemaakt voor een foto samen met ons.

Hierna reden we verder naar het laatste hotel van deze reis en dat was tegelijkertijd een charmant Italiaans restaurant, waar we wat lekkers van de kaart konden kiezen.

Bij Intermizoo even samen op de foto met Berico, de bekende 615-stier waar Holstein International in februari nog over schreef.

De volgende ochtend reden we naar de productielocatie van KI Anapri. De mensen hier waren verrast door onze komst, terwijl we de vorige middag nog met de directeur hadden gesproken! Ze moesten bloed tappen bij de stieren en even was er Italiaanse hectiek bij de man die ons net verwelkomd had. Gelukkig kwam alles op zijn pootjes terecht en bleken de stierenverzorgers heel behulpzaam om de stieren uit hun box te halen als dat nodig was. Het is mij trouwens opgevallen dat de mensen in de stierenstallen het best leuk vinden als er iemand naar 'hun' stieren komt kijken.

Al met al kijk ik terug op vier leuke dagen en ik wil Jan bedanken voor zijn prettige gezelschap en de prachtige anekdotes die hij vertelde over al die jaren stierentrips.

Joost van der Horst, Denemarken

Van de penningmeester

Hier een oproep aan alle leden van de triple-A-vereniging.

Graag verzoeken wij u door te geven via een e-mail naar de penningmeester leden@triple-a-vereniging.nl (of via de website) om over te gaan tot automatische incasso. Dit levert u

een voordeel op van €7,50 per jaar t.o.v. het overboeken via uw bank.

In de loop van deze zomer willen we de contributie van 2020 innen.

Triple-A werkt

In Europa zijn er dit voorjaar weer 669 stieren van verschillende rassen en bij verschillende KI-organisaties geanalyseerd. U kunt op de website www.aaaweeks.com in de zoekpagina [aAa® Bull Central] aan de hand van verschillende selectiecriteria stieren zoeken.

BullCentral op de aAa Weeks website is weer met 669 nieuwe stieren aangevuld.

Analyseren van de stier FaWi Caruso door de bullcomité bij KI Samen in Grashoek.

Tien honderdtonners bij Zandvliet

Sinds oktober 2019 lopen er bij Eelco en Afke Zandvliet uit Langezwaag tien honderdtonners in de stal. Een wel heel unieke prestaties en daarom deze aandacht.

Het bedrijf maakt al meer dan 25 jaar gebruik van Triple-A en met een gemiddelde leeftijd van zeven jaar en acht maanden en een levensproductie van 53.585 kg melk met 4,38 % vet en 3,44 % eiwit was Eelco spreker op het symposium voor levensduur in 2018.

Dochters van Fiction, Unlimited, Eskan, Ford, Bret, Birbo, O-Man, Lee, Iron en Stuurman waren verantwoordelijk voor deze maximale symboliek van levensduur.

Ronduit een fantastische prestatie bij de familie Zandvliet; tien honderdtonners samen op video!

Op de website www.veeteelt.nl staat een mooie video waarin Eelco en Afke met trots uitleggen hoe de koeien deze mijlpaal hebben bereikt.

Fokken voor een duurzame veestapel

Willem van Laarhoven van Valacon, heeft in samenwerking met een aantal veehouders en KI Kampen een heel mooie serie video's gemaakt over het 'Fokken voor een duurzame veestapel'.

Na eerst de complete koe te hebben toegelicht, worden vervolgens de kwaliteiten: Melktype, Hoog, Open, Kracht, Breed en Stijl doorgenomen en in de video geïllustreerd. Vrij re-

cent is er tevens een video door Willem gemaakt over het analyseren en de kwaliteiten van stieren.

De video's staan op de website van de vereniging: www.triple-a-vereniging.nl. U kunt ook naar de website van Valacon gaan of neem een kijkje op Melkvee waar alle video's over triple-A ook te zien is

Skyway Valla Vista Double

Een ampul met sperma van Skyway Valla Vista Double werd kortgeleden door Matt Goers uit Wisconsin gebruikt op een van zijn koeien (Reginald x Bolivia x Mr Minister). In de groep op Facebook van de Practical Registered Information, Cattle Keeping Society liet hij de ont-dooide ampul van de stier die in 1960 geboren was. Hij hoopt op een vaarskalf.

Skyway Valla Vista Double, geboren op 14 november 1960, werd destijds geanalyseerd met aAa RRR-4. Als jonge stier (zonder fokwaarde) werd hij al succesvol ingezet als stiervader. Hij is de vader van niemand minder dan Paclamar Bootmaker en daarmee is zijn invloed op het Holstein-ras voor eeuwig verankerd.

Groot zijn door klein te blijven

Waar een koe groot kan zijn door klein te blijven. Puk 369 (Transit 160.000 x Apollo x Tops 100.000) is met 1,37 meter de kleinste koe van stal maar nog steeds fit en vitaal. In 13 lijsten ging de koe van melkveebedrijf Posch uit het Noord-Hollandse Westwoud naar 160.000 kg melk en ze is weer drachtig.

Hier Puk 369 van melkveebedrijf Posch, na 160.000 liter gewoon in de stal tussen de andere koeien.

Ida 90 excellent bij Hartjes

Deze maand is Ida 90, een zesdekalfs Jerudochter, met 90 punten ingeschreven. Het is de vierde excellente koe op het bedrijf. Ze kreeg maar liefst 94 punten voor haar beenwerk. Ze komt uit een AB-87 Curtis-dochter x AB-89 Warsteiner x EX-91 Benchmark.

Hier Wilfred Hartjes met Ida 90, een zesdekalfs Jerudochter, die liefst 94 punten voor haar zeer fraaie beenwerk kreeg. Op de keuring in Bedum maakte ze een geweldige indruk op het publiek en werd ze als 'True Type' aangemerkt.

“We werken al sinds 1999 met het aAa-systeem. Jan Schilder komt al vanaf het eerste moment hier de koeien analyseren. Dit systeem heeft ervoor gezorgd dat de hele vee-stapel uniformer is geworden en onze koeien stuk voor stuk steeds beter in elkaar zitten”, aldus Wilfried en Lisa Hartjes.

Twée 100-tonners stelen de show in Zwolle

De kampioene New Moore Esmeralda van Withaar-Prent uit Nijeveen en Jimm Holstein Hellen 589 van John de Vries uit Boijl stonden kop aan kop. De twee honderdtonners van aAa-gebruikers werden op de HHH-show in Zwolle in de picture gezet.

In Pesse werd Hellen op de FDV verkozen tot algemeen kampioene. Ze is het resultaat van vijf generaties aAa-paringen en heeft in elf jaar tijd al meer dan 110.000 kg melk geproduceerd. Haar moeder Jimm Holsteins Hellen 585 EX-93 (Goldwyn x Norik) heeft al meer dan 150.000 kg melk geproduceerd. Moeder en dochter lopen in Boijl vrolijk rond tussen alle andere koeien van John de Vries.

Hellen 585, op de foto ruim 15 jaar en nog heel vitaal.

